

Dosarul nr. 1-3241/2023 (1-23189283-12-1-29122023)

SENTINȚĂ în numele Legii

12 august 2024
Chișinău

mun.

Judecătoria Chișinău

Instanța compusă din:

Președinte

Balan Gheorghe

Grefieri

Ostap Veronica, Bivol Carolina

Cu participarea:

Procurorul

Prepeliță Tatiana

Apărătorului

Lozovscaia Tatiana

Inculpatului

Luca *****

examinând în ședință publică, în procedură generală, **în perioada de timp 02 ianuarie 2024 – 12 august 2024**, cauza penală de învinuire a lui

Luca *****, născut la ***** în *****, cetățean al Republicii Moldova, n/i *****, studii superioare, neangajat în câmpul muncii, supus militar, divorțat, domiciliat în *****, fără antecedente penale,

în săvârșirea infracțiunii prevăzute de **art. 326 alin.(1) Cod penal**,-

a constatat:

De către organul de urmărire penală **inculpatul Luca ******* se învinuiește în aceea că el, „*la 16 mai 2023, în jurul orei 02:00 min, aflându-se în incinta Aeroportului Internațional Chișinău, amplasat pe adresa mun. Chișinău, bd. Dacia, 80/3, acționând intenționat, susținând că are influență asupra angajaților Poliției de Frontieră din cadrul Unității de control a frontierei Sectorului de Poliție de Frontieră Aeroportul Internațional Chișinău a IGPF, care în conformitate cu prevederile art. 123 alin.(2) din Codul penal, sunt persoane publice, iar în virtutea atribuțiilor de serviciu sunt responsabile de autorizarea trecerii frontierei de stat a persoanelor, a pretins de la cet. ***** d.n. ******, mijloace bănești în sumă de 300 euro, care conform ratei de schimb a BNM constituie 5810,79 lei, pentru ai determina pe aceștia la adoptarea unei hotărâri de autorizare a trecerii frontierei de stat, de cetățeanul Republicii Kazahstatn

*****, d.n. *****, fără a solicita justificarea intrării în Republica Moldova, adică contrar prevederilor art. 17 alin.(1) lit. c) din Legea nr. 215 din 04.11.2011, cu privire la Frontiera de stat a Republicii Moldova, care prevede că, polițiștii de frontieră au dreptul să solicite justificarea scopului intrării străinilor în Republica Moldova, care sunt obligați să prezinte, pentru călătorii turistice sau motive personale, document justificativ privind cazarea la hotel, invitația din partea gazdei în care se va consemna adresa cazării invitatului, confirmarea privind rezervarea locului pentru o călătorie organizată sau orice alt document corespunzător indicând planurile călătoriei ce va fi întreprinsă, precum și biletul de întoarcere sau de circuit”.

Faptele menționate ale inculpatului Luca ***** procurorul le-a încadrat în prevederile art. 326 alin.(1) Cod penal – „**trafic de influență, adică pretinderea de bani, pentru sine sau pentru o altă persoană, de către o persoană care susține că are influență asupra unei persoane publice, pentru a-l face să îndeplinească acțiuni în exercitarea funcției sale**”.

În ședință judiciară procurorul Prepeliță Tatiana prezentând probele a considerat că inculpatul Luca ***** a comis infracțiunea sus arătată, a solicitat să fie recunoscut vinovat în săvârșirea acesteia și să-i fie aplicată o pedeapsă sub formă de amendă.

Apărătorul inculpatului Luca *****, avocata Lozovscaia Tatiana, în ședință judiciară, a solicitat aplicarea în privința inculpatului Luca ***** a unei pedepse sub formă de amendă, cu eşalonarea achitării acesteia pe un termen de șase luni.

Inculpatul Luca *****, în ședință judiciară, a pledat pentru aplicarea în privința lui a unei pedepse sub formă de amendă.

Studiind minuțios materialele cauzei, analizând și apreciind argumentele și considerentele părților, instanța de judecată ajunge la concluzia că **urmează a fi încetat procesul penal** în privința inculpatului Luca *****.

Concret concluzia instanței de judecată se bazează pe următoarele:

Astfel, potrivit art. 7 alin.(6) Cod de procedură penală, „**hotărârile Curții Constituționale privind interpretarea Constituției sau privind neconstituționalitatea unor prevederi legale sunt obligatorii pentru organele de urmărire penală, instanțele de judecată și pentru persoanele participante la procesul penal**”.

În contextul dat, instanța de judecată consideră necesar a reitera că, potrivit **Deciziei Curții Constituționale, nr. 12 din 07 februarie 2017, cu referire la prezenta speță:**

„**26.** În acest sens, Curtea observă că toate acțiunile procesuale care se desfășoară la etapa premergătoare urmăririi penale au un caracter, *sui generis*, concentrat asupra scopului de a stabili și confirma existența bănuielii rezonabile cu privire la săvârșirea unei infracțiuni și este circumscrisă termenului de 30

de zile de la momentul sesizării sau autosesizării organului de urmărire penală sau a procurorului.

27. Astfel, Curtea notează că, pornind de la natura scopului acțiunilor la etapa premergătoare urmăririi penale, acestea se rezumă la constatarea **faptei infracționale (*in rem*)**, însă **nu și la formularea unei învinuiri în privința persoanei (*in personam*)**. Această regulă se aplică și la etapa pornirii urmăririi penale. Așadar, în ordonanța de începere a urmăririi penale se menționează doar fapta care a condiționat emiterea acesteia (*in rem*), or, în cazul existenței unei bănuieli rezonabile cu privire la săvârșirea unei infracțiuni de către o persoană, organul de urmărire penală trebuie să-i acorde toate garanțiile caracteristice unei acuzații în materie penală”.

În același context, potrivit **Deciziei Curții Constituționale, nr. 25 din 29 martie 2018**, cu referire la prezenta speță:

„25. Este de menționat că noțiunea de „acuzație în materie penală” trebuie înțeleasă în sensul articolul 6 § 1 din Convenție și poate fi definit drept „notificarea oficială, venită din partea autorității competente, privind suspiciunea referitoare la comiterea unei fapte penale”, definiție care depinde, de asemenea, de existența sau lipsa unor „repercusiuni importante pentru situația (persoanei)” (*Ibrahim și alții v. Regatul Unit*, (MC), hotărârea din 13 septembrie 2016, § 249; *Simeonovi v. Bulgaria* (MC), hotărârea din 12 mai 2017, § 110).

26. Curtea observă că art. 63 alin.(1) din Codul de procedură penală stabilește că persoanei îi poate fi recunoscută calitatea de bănuț doar dacă în privința acesteia a fost emis unul dintre următoarele acte procedurale: 1) *procesul-verbal de reținere*, 2) *ordonanța sau încheierea de aplicare a unei măsuri preventive neprivative de libertate* și 3) *ordonanța de recunoaștere a persoanei în calitate de bănuț*. De asemenea, potrivit pct. 3) din alin.(2) al aceluiași articol, organul de urmărire penală nu este în drept să mențină în calitate de bănuț mai mult de 3 luni sau mai mult de 6 luni doar persoana în privința căreia a fost dată o *ordonanță de recunoaștere în această calitate*.

27. Astfel, Curtea reține că modalitățile de recunoaștere a persoanei în calitate de bănuț reglementate de art. 63 alin.(1) din Codul de procedură penală se referă la prima componentă a conceptului de „acuzație în materie penală” în sensul Convenției, și anume la „notificarea oficială, din partea autorității competente, privind suspiciunea referitoare la comiterea unei fapte penale”.

28. Cu referire la criticile de neconstituționalitate invocate în sesizare, potrivit cărora modalitățile de recunoaștere a persoanei în calitate de bănuț stabilite de art. 63 alin.(1) din Cod sunt reglementate în mod limitativ, Curtea reține că problema abordată de autorul excepției își găsește soluția în cuprinsul alin.(1¹) din același articol, care prevede că **ordonanța de recunoaștere a persoanei în calitate de bănuț** și informația despre drepturile prevăzute la art. 64 **se aduc la cunoștință în**

decurs de 5 zile (...) din momentul de începere a primei acțiuni procedurale efectuate în raport cu acesta.

29. Astfel, Curtea observă că soluția legislativă prevăzută de alin.(1¹) din articolul 63 din cod reprezintă o excepție de la alin.(1) din același articol și corespunde celui de-al doilea element al noțiunii de „acuzatie în materie penală” în sensul Convenției, care se manifestă prin existența unor „repercusiuni importante asupra situației (persoanei)”. Excepția menționată constă în faptul că, în cazul în care față de o persoană există anumite bănuieli rezonabile cu privire la săvârșirea unei infracțiuni și în raport cu aceasta sunt efectuate anumite acțiuni procedurale, care creează repercusiuni importante asupra situației persoanei, **organele de urmărire penală au obligația de a recunoaște această persoană în calitate de bănuț în decurs de 5 zile din momentul de începere a primei acțiuni procedurale.**

(...).

35. În acest sens, legislatorul le-a acordat organelor de urmărire penală și instanțelor de judecată competența de a aprecia, în fiecare caz concret, dacă acțiunile procedurale efectuate în cadrul urmăririi penale au produs sau nu repercusiuni importante pentru situația persoanei și dacă, în consecință, persoanei trebuie să-i fie recunoscută calitatea de bănuț în sensul alin.(1¹) al articolului 63 din Cod, având în vedere particularitățile fiecărui caz concret.

36. Prin urmare, Curtea reține că articolul 63 alin.(1) din Codul de procedură penală prevede o listă exhaustivă de acte procedurale prin care persoanei îi poate fi recunoscută calitatea de bănuț, însă, prin excepția instituită de alin.(1¹) din același articol, legislatorul stabilește anumite garanții pentru situațiile în care organele de urmărire penală desfășoară acțiuni procedurale care au consecințe importante pentru persoană, fapt care corespunde rigorilor dreptului la un proces echitabil stabilit de art. 20 din Constituție.

(...)”.

Astfel, potrivit jurisprudenței constante a CEDO în materie penală noțiunea de acuzatie are un sens autonom, aceasta fiind interpretată ca o **notificare oficială** care emană de la autoritatea competentă a unui reproș de a fi comis o infracțiune, dar relevant este că această notificare nu trebuie să aibă o anumită formă, având acest caracter orice act implicit, care emană de la autoritatea de stat și care produce efecte importante asupra situației persoanei, conținând o acuzatie penală implicită.

Față de cele ce preced, se impune constatarea că, reieșind din legea procesual penală națională coroborată cu jurisprudența CtEDO, statutul de bănuț al unei persoane nu este atribuit acesteia nemijlocit doar prin ordonanța de recunoaștere în această calitate, ci poate îmbrăca și alte forme, acest caracter avându-l orice act implicit, care întrunește condițiile enumerate de legiuitor și conține o acuzatie penală directă în privința unei persoane concrete.

După cum reiese din conținutul *ordonanței privind începerea urmăririi penale din 06 iunie 2023* (f.d.-1), urmărirea penală a fost pornită în privința la „o persoană în curs de identificare” pentru comiterea infracțiunii prevăzute de art. 326 alin.(1) Cod penal, care, „la 16 mai 2023 în jurul orei 02:00 min., aflându-se în incinta Aeroportului Internațional Chișinău amplasat pe adresa mun. Chișinău, bd. Dacia 80/3, susținând că are influență asupra persoanelor publice din cadrul sectorului poliției de frontieră a Aeroportului Internațional Chișinău, responsabili de autorizarea trecerii frontierei de stat a persoanelor, a pretins de la cet. *****, mijloace bănești în sumă de 300 euro, care conform ratei de schimb a BNM constituia suma de 5810,79 lei, pentru ai influența pe aceștia să contribuie la autorizarea trecerii frontierei de stat, a cetățeanului R. Kazahstan, ***** d.n. 01.03.1980, fără a solicita justificarea scopului intrării în Republica Moldova, conform art. 17 din Legea cu privire la frontiera de stat a Republicii Moldova”, iar din conținutul *ordonanței privind fixarea termenului urmăririi penale din 06 iulie 2023* (f.d.-5) reiese că „persoana menționată”, „potrivit materialelor cauzei”, este „Luca *****”, un conținut absolut identic în acest sens regăsindu-se și în alte ordonanțe adoptate pe parcursul urmăririi penale.

În același context, instanța de judecată ține să accentueze că, **pe parcursul urmăririi penale** în prezenta cauză, **în perioada 06 iunie 2024 – 24 octombrie 2024**, au fost efectuate acțiuni de urmărire penală și **au fost acumulate absolut toate probele invocate în susținerea învinuirii înaintate** lui Luca *****, incluse în „**LISTA PROBELOR**” părții acuzării (f.d.-147), analiza acestora fiind irelevantă și inutilă, reieșind din soluția, care urmează a fi adoptată, însă, **ultimul n-a fost notificat oficial** în careva mod de către organul de urmărire penală **despre existența bănuielilor rezonabile** cu privire la săvârșirea de către dânsul a infracțiunii prevăzute de art. 326 alin.(1) Cod penal, **în raport cu care au fost efectuate aceste acțiuni procedurale**, deși, este incontestabil, că **acestea au avut repercusiuni importante pentru situația acestuia**.

Tot în acest context, instanța de judecată consideră necesar a menționa că, potrivit *ordonanței privind recunoașterea persoanei în calitate de bănuț din 06 noiembrie 2023* (f.d.-113), abia la această dată Luca ***** a fost recunoscut bănuț în săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 326 alin.(1) Cod penal, tot atunci, fiindu-i înmănată informația în scris privind drepturile și obligațiile procesuale conform *procesului-verbal de comunicare a drepturilor și obligațiilor bănuțului din 06 noiembrie 2023* (f.d.-115), precum și fiind audiat în calitate de **bănuț** conform *procesului-verbal de audiere a bănuțului din 06 noiembrie 2023* (f.d.-117), dânsul refuzând de a face declarații, rezervându-și dreptul de a pregăti poziția de apărare.

Potrivit *ordonanței din 08 decembrie 2023* (f.d.-112), Luca ***** a fost pus sub învinuire pentru infracțiunea prevăzută de art. 326 alin.(1) Cod penal.

Prin urmare, organul de urmărire penală, **chiar din momentul inițial al pornirii urmăririi penale**, i-a atribuit lui Luca ***** statutul procesual de ***bănuît***, deoarece, deși în perioada 06 iunie 2023 – 06 iulie 2023 n-a efectuat careva acțiuni de urmărire penală sau speciale de investigații ori de alt gen, îndreptate la stabilirea identității persoanei bănuite de săvârșirea la 16 mai 2023, în circumstanțele descrise, a infracțiunii prevăzute de **art. 326 alin.(1) Cod penal**, în **ordonanța privind fixarea termenului urmăririi penale din 06 iulie 2023** (f.d.-5), după cum a fost menționat supra, a indicat concret cine este această persoană, utilizând sintagma „**potrivit materialelor cauzei**”, or, în virtutea prevederilor **art. 8 alin.(3) Cod de procedură penală**, „*toate dubiile în probarea învinuirii care nu pot fi înlăturate, în condițiile prezentului cod, se interpretează în favoarea bănuîtului, învinuitului, inculpatului*”.

Deci, **ordonanța de recunoaștere în calitate de bănuît** în sensul dispoziției art. 63 alin.(1) Cod de procedură penală, este considerată acea ordonanță în care organul de urmărire penală pentru prima dată de la pornirea urmăririi penale expune fapta infracțională ca pe o faptă deja constatată și săvârșită de o persoană concretă, însoțită de calificarea juridică-penală a faptei.

Prin urmare, **ordonanța privind începerea urmăririi penale nominalizată**, completată cu **ordonanța privind fixarea termenului urmăririi penale nominalizată**, **echivalează cu o ordonanță de recunoaștere în calitate de bănuît** în sensul art. 63 alin.(1) pct. 3) Cod de procedură penală, or, în conținutul acesteia din urmă, dincolo de orice dubiu, se indică că persoana concretă Luca ***** este urmărită penal pentru fapta menționată, deși nu a fost nominalizat concret în prima ordonanță.

Astfel, organul de urmărire penală **a oficializat suspiciunile de săvârșire a unei infracțiuni de către Luca *******, în continuare și până la sfârșitul urmăririi penale, toate acțiunile organului de urmărire penală fiind îndreptate spre acumularea probelor privind vinovăția **persoanei indicate în ordonanță**, prin ce **au produs repercusiuni importante pentru situația lui Luca *******, or, în privința acestuia, **au fost întreprinse acțiuni concrete spre acumularea probelor acuzatoare**.

De aici rezultă că pornirea urmăririi penale *in personam* are valența unei acuzații penale.

Pornirea urmăririi penale in personam în privința lui Luca ***** (*chiar dacă în situația din speță inițial n-a fost indicată concret persoana*) și neinformarea acestuia despre dreptul la apărare, în timp ce legislația națională prescrie în mod imperativ informarea bănuîtului despre acuzațiile aduse și drepturile procesuale în termen de 5 zile (cu anumite excepții care nu sunt relevante cauzei din speță), **nu se conciliază cu principiile de drept ale unui proces echitabil**.

Așadar, în opinia instanței de judecată, anume de la 06 iunie 2023 (*data emiterii ordonanței privind începerea urmăririi penale*) sau, cel târziu, de la 06 iulie 2023, când au fost indicate datele de identitate complete, **Luca ***** a dobândit calitatea procesuală de bănuît**, indiferent dacă organul de urmărire penală a respectat sau nu obligația de a-i aduce la cunoștință bănuîtului **această informație**, precum și **informația în scris despre drepturile procesuale**, obligație inserată expres la art. 63 alin.(1¹) Cod de procedură penală, or, **recunoașterea calității de bănuît se aplică în interesul persoanei**, pentru apărarea sa, persoana dobândind astfel drepturi procesuale suplimentare, reglementate de art. 64 Cod de procedură penală.

Totodată, menținerea persoanei în calitate de bănuît este supusă unor limite temporare. În particular, potrivit prevederilor art. 63 alin.(2) pct. 3) Cod de procedură penală, organul de urmărire penală nu este în drept să mențină în calitate de bănuît, persoana în privința căreia a fost dată o ordonanță de recunoaștere în această calitate – mai mult de 3 luni, iar cu acordul Procurorului General și al adjuncților săi – mai mult de 6 luni.

Prin urmare, din materialele cauzei rezultă că **calitatea de bănuît** a lui **Luca ******* în săvârșirea infracțiunii prevăzute de **art. 326 alin.(1) Cod penal** se impunea a fi calculată din momentul emiterii **ordonanței privind începerea urmăririi penale** (f.d.-1), și anume din 06 iunie 2023 până la 06 septembrie 2023, or, cel târziu, din 06 iulie 2023 până la 06 octombrie 2023, când a indicat datele de identitate complete ale acestei persoane, dată până la care procurorul urma să înainteze învinuirea pentru comiterea acestei infracțiuni, după care, la momentul expirării termenului de 3 luni, urma în mod obligatoriu și necondiționat să-l scoată de sub urmărire penală.

Deci, procedând astfel, **organul de urmărire penală a admis o ingerință în garanțiile** prevăzute de art. 22 Cod de procedură penală, anume **de a nu fi urmărit de mai multe ori pentru aceeași faptă**, drept prevăzut și în art. 4 al Protocolului, nr. 7 a Convenției europene pentru apărarea drepturilor omului și libertăților fundamentale, precum și art. 21 din Constituția Republicii Moldova, deoarece, după încetarea de drept a calității de bănuît, organul de urmărire penală era în drept în cazul apariției unor fapte noi sau recent descoperite ori acumulării ulterioare a probelor suplimentare de a relua urmărirea penală în conformitate cu art. 287 alin.(4) Cod de procedură penală, însă nu a fost emisă ordonanță motivată în acest sens, potrivit art. 255 Cod de procedură penală. Așa cum nu a fost emisă o ordonanță de scoatere a lui **Luca ******* de sub urmărire penală la data de **06 septembrie 2023**, or, cel târziu, la **06 octombrie 2023**, prin sine nu omite dreptul lui de a nu fi urmărit, judecat sau pedepsit de mai multe ori pentru aceeași faptă, deci, nu înlătură existența circumstanțelor care exclud tragerea repetată

a acestuia la răspundere penală pentru perioada de după 06 septembrie 2023 sau, cel târziu, după 06 octombrie 2023 până în prezent.

În contextul dat este relevant de a fi menționată hotărârea Curții Constituționale, prin care s-a dat interpretarea principiului constituțional *non bis in idem*. Respectiv, potrivit **pct. 6 din Hotărârea Curții Constituționale, nr. 26 din 23 noiembrie 2010**, principiul constituțional de a nu fi urmărit, judecat sau pedepsit de mai multe ori pentru aceeași faptă impune în linii mari autorităților publice competente nu numai interdicția de a judeca repetat persoana, dar și interdicția de a urmări de mai multe ori persoana pentru aceeași faptă.

Având în vedere că, în orice societate democratică protecția persoanei este una din atribuțiile de bază ale statului, în exercitarea acestei prerogative statul a instituit norme procesual penale, care au drept scop, după cum reiese din prevederile art. 1 alin.(2) Codul de procedură penală, pe de o parte, să protejeze persoana, societatea și statul de infracțiuni, astfel încât persoana care a săvârșit o infracțiune să fie pedepsită potrivit vinovăției sale, și, pe de altă parte, să protejeze persoana și societatea de actele ilegale ale persoanelor cu funcții de răspundere, comise în activitatea de cercetare a infracțiunilor presupuse sau săvârșite, pentru ca nici o persoană nevinovată să nu fie trasă la răspundere penală și condamnată.

Raportând cele expuse la cauza deferită judecării, calitatea de bănuț în privința lui **Luca *******, odată ce a încetat de drept, ca urmare a expirării termenelor prevăzute de art. 63 alin.(2) Cod de procedură penală, i-a creat acestuia convingerea fermă că nu mai este bănuț și urmărit penal, adică o situație de certitudine privind finisarea procedurilor penale în privința lui

Reluarea urmăririi penale contrar cerințelor stipulate în art. 22 alin.(2) și art. 287 alin.(4) Cod de procedură penală, precum și celor din art. 4 al Protocolului, nr. 7 la Convenție, urmează a fi considerată ***o încălcare a prevederilor legale referitoare la sesizarea instanței*** prevăzute în art. 251 alin.(2) Cod de procedură penală (*în vigoare la momentul desfășurării urmăririi penale*).

Nulitatea reluării urmăririi penale, în speța dată, nu se înlătură în nici un mod conform prevederilor art. 251 alin.(3) Cod de procedură penală (*în vigoare la momentul desfășurării urmăririi penale*), nu numai că **poate fi invocată la orice etapă a procesului penal de către părți**, dar și **se ia în considerare de instanță**, inclusiv **din oficiu**.

În afară de aceasta, **toate actele de procedură** întocmite după expirarea termenului de menținere a persoanei în calitate de bănuț, **sunt lovite de nulitate absolută**. Această concluzie se răsfrânge și în privința **rechizitoriului** ca act final de susținere a învinuirii și sesizare a instanței de judecată, întocmit în temeiul probelor acumulate în cadrul urmăririi penale.

În argumentarea acestui raționament, instanța de judecată notează că **emiterea cu întârziere a ordonanței de punere sub învinuire din 08 decembrie**

2023 a lui Luca ***** (f.d.-122), prezintă o încălcare esențială a legii procesual penale, care afectează drepturile și interesele legitime ale ultimului, iar în baza art. 94 alin.(1) pct. 8) și alin.(2) Cod de procedură penală **este nulă** și, respectiv, în corespundere cu art. 251 Cod de procedură penală (*în vigoare la momentul desfășurării urmăririi penale*), **devin nule și toate celelalte acte procedurale de urmărire penală**, inclusiv, **rechizitoriul**.

Această stare de lucruri, conduce la **lipsa probelor admisibile** și, în consecință, **conduce la imposibilitatea determinării vinovăției persoanei** ca element indispensabil al laturii subiective a infracțiunii.

Într-o astfel de interpretare, se conchide că **toate actele și acțiunile** organului de urmărire penală efectuate **după expirarea termenului legal de ținere a persoanei în calitate de bănuț, sunt nule și procesul penal urmează a fi încetat**.

Mai mult, actele de urmărire penală îndeplinite de către organul de urmărire penală (procuror) în perioada de după 06 septembrie 2023 sau 06 octombrie 2023 sunt lovite de nulitate nu atât în temeiul prevederilor art. 251 Cod de procedură penală (*în vigoare la momentul desfășurării urmăririi penale*), cât în temeiul faptului că sunt contrare principiului de drept aplicat în jurisprudența națională și internațională – **dreptul de a nu fi judecat sau pedepsit de două ori**, ce corespunde hotărârii Curții Constituționale menționate, Constituției Republicii Moldova și prevederilor CEDO.

Conform **art. 332 alin.(1) Cod de procedură penală**, „*în cazul în care, pe parcursul judecării cauzei, se constată vreunul din temeiurile prevăzute în art. 275 pct. 5) – 9), 285 alin.(2), precum și în cazurile prevăzute în art. 53 – 60 din Codul penal, instanța, prin sentință motivată, încetează procesul penal în cauza respectivă*”, iar conform **art. 275 pct. 9) același Cod**, „*urmărirea penală nu poate fi pornită, iar dacă a fost pornită, nu poate fi efectuată, și va fi încetată în cazurile în există alte circumstanțe prevăzute de lege care condiționează excluderea sau, după caz, exclud urmărirea penală*”.

Art. 285 alin.(1) Cod de procedură penală prevede că, „*încetarea urmăririi penale este actul de liberare a persoanei de răspundere penală și de finisare a acțiunilor procedurale, în cazul în care pe temei de nereabilitare legea împiedică continuarea acesteia*”, iar **alin.(2) același articol** prevede că, „*încetarea urmăririi penale are loc în cazurile de nereabilitare a persoanei, prevăzute la art. 275 pct. 4) – 9) din prezentul cod (...)*”.

Alin.(3) al articolului precitat prevede că, „*încetarea urmăririi penale în privința persoanei are loc în orice moment al urmăririi penale dacă se constată existența temeiurilor prevăzute la alin.(2)*”.

Din conținutul **art. 391 alin.(1) pct. 6) Cod de procedură penală** reiese că, „*sentința de încetare a procesului penal se adoptă dacă există alte circumstanțe*”

care exclud sau condiționează pornirea urmăririi penale și tragerea la răspundere penală”, iar din conținutul art. 394 alin.(4) același Cod reiese că, *„partea descriptivă a sentinței de încetare a procesului penal trebuie să conțină descrierea și motivarea temeiurilor pentru încetarea procesului penal”*.

Potrivit art. 396 pct. 1), 2) Cod de procedură penală, *„dispozitivul sentinței de încetare a procesului penal trebuie să cuprindă numele, prenumele și patronimicul inculpatului; dispoziția de încetare a procesului penal și motivul pe care se întemeiază încetarea procesului”*, iar potrivit art. 397 pct. 3), 6) același Cod, *„dispozitivul sentinței de încetare a procesului penal, pe lângă chestiunile enumerate în art. 396, în cazurile necesare, trebuie să mai cuprindă hotărârea cu privire la corpurile delictive; dispoziția referitoare la procedura și termenul declarării apelului sau a recursului împotriva sentinței, după caz”*.

Prin urmare, instanța de judecată consideră că **încetarea procesului penal** în privința inculpatului Luca *****, *la această etapă a procesului*, pe temeiul analizat, **este legală și întemeiată**.

Conform art. 157 alin.(1) Cod de procedură penală, *„constituie mijloc material de probă documentele în orice formă (scrisă, audio, video, electronică etc.) care provin de la persoane oficiale fizice sau juridice dacă în ele sunt expuse ori adevărate circumstanțe care au importanță pentru cauză”*, iar conform alin.(2) același articol, *„documentele se anexează, prin ordonanța organului de urmărire penală sau prin încheierea instanței, la materialele dosarului și se păstrează atâta timp cât se păstrează dosarul respectiv. În cazul în care documentele în original sunt necesare pentru evidență, rapoarte sau alte scopuri legale, acestea pot fi restituite deținătorilor, dacă este posibil fără a afecta cauza, copiile de pe acestea păstrându-se în dosar”*.

Reieșind din circumstanțele cauzei, precum și prevederile legale expuse supra, instanța de judecată ajunge la concluzia că **mijlocul material de probă** – un DVD-R cu înregistrările video de la camerele de supraveghere din zona de sosire în Republica Moldova și sala comună de așteptare a pasagerilor din Aeroportul Internațional Chișinău, efectuate la 16 mai 2023, în perioada de timp 01⁰⁰ – 04⁰⁰ (f.d.-32), recunoscut în această calitate prin **ordonanța din 18 decembrie 2023** (f.d.-91), – **este necesar de păstrat la materialele cauzei**.

În baza celor expuse, conducându-se de art. art. 332, 384-385, 389, 391-394, 396, 397 Cod de procedură penală, instanța de judecată,-

a hotărât:

A înceta cauza penală de învinuire a lui Luca ***** în săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 326 alin.(1) Cod penal în temeiul art. 391 alin.(1) pct. 6) Cod de

procedură penală, pe motiv că există circumstanțe care exclud sau condiționează pornirea urmăririi penale și tragerea la răspundere penală.

A păstra la materialele cauzei mijlocul material de probă – un DVD-R cu înregistrările video de la camerele de supraveghere din zona de sosire în Republica Moldova și sala comună de așteptare a pasagerilor din Aeroportul Internațional Chișinău, efectuate la 16 mai 2023, în perioada de timp 01⁰⁰ – 04⁰⁰ (f.d.-32).

Sentița cu drept de recurs în Curtea de Apel Chișinău în termen de 15 zile prin intermediul Judecătoriei Chișinău, sediul Buiucani.

Președintele ședinței,
judecătorul:

Balan Gheorghe